

Bilag 3.

Sammenslutningen af Købstædernes
sociale Udvalg

og

Foreningen af Socialinspektører
og ligestillede.

Den 15. Maj 1946.

Til Folketingsudvalget vedrørende Forslaget til Lov om Ændringer i Folkeforsikringsloven fremsat den 30. April 1946.

Sammenslutningen af Købstædernes sociale Udvalg og Foreningen af Socialinspektører og ligestillede fremsatte den 23. April 1945 gennem Den danske Købstadforening en Række Forslag til Ændringer i Forsorgsloven, Folkeforsikringsloven og Arbejdsløshedsloven. Ved det nu fremsatte Forslag til Ændringer i Folkeforsikringsloven er kun en Del af de herfra fremsatte Forslag imødekommet.

De to Foreninger tillader sig, idet de skal anføre, at man stadig er interesseret i Ændringer i Forsorgsloven, særlig med Hensyn til Udvidelsen af Særhjælpsomraadet og til en almindelig Revision af Aldersrente- og Invaliderentereglerne, at anføre følgende til det nu foreliggende Forslag.

Folkeforsikringslovsforslaget af 30. April 1946 giver vel en Forhøjelse paa en Række Punkter, men naar man tager Hensyn til, at Rabatmærkeordningen ophæves, bliver Fordelene for de Aldersrentenydere, der ingen Indtægter har, kun forholdsvis ringe, og dertil kommer, at Aldersrentens Refleksvirkning paa Kommunehjælpens Omfang vil medføre, at enlige Personer og Ægtepar uden Børn vil faa en lavere Kommunehjælp, end det hidtil har været muligt at give dem. Sammenligner man med den Hjælp, der er stillet til Raadighed for Aldersrentenydere og Invalidrentenydere for 1945—46, bliver Stigningen kun ringe, da der her blev ydet to Eengangstillæg til en samlet Udgift paa 47 Mill. Kr.

Ved Siden af Forhøjelsen af Aldersrentens Grundbeløb og af de Tillæg og Indførelsen af et Ægteskabstillæg, Brændsels- og Beklædningstillæg har Forslaget opretholdt et Raadighedsbeløb til personligt Tillæg.

Man er enig i, at den Hjælp, der skal ydes gennem Raadighedsbeløbet, indskrænkes til Fordel for faste Ydelser, saaledes at man i saa høj Grad som muligt undgaar Transgbedømmelse, og i Traad hermed foreslaar de to Foreninger, at man for at opnaa en mindre, almindelig Forbedring for alle Aldersrentenydere, der ingen eller kun ringe Indtægt har, og for at opnaa, at de kommunehjælpsunderstøttede, enlige Personer — og her tænkes især paa den ret store Stab af enlige Kvinder sidst i 50erne — og Ægtepar uden Børn kan opnaa en Kommunehjælpsydelse, der ikke er mindre end den nuværende, at Aldersrentegrundbeløbene forhøjes til den Sum, der efter Forslaget kan ydes Personer, der opsætter Begæringen om Aldersrente til det 67de Aar. Til Gengæld mener man, at man kunde undlade at yde noget særligt Tillæg til den, der opsætter Ansøgningen til det 70de Aar, og Raadighedsbeløbet til personligt Tillæg kunde nedsættes til 3 pCt. i Stedet for som foreslaaet 5 pCt.

Man har den praktiske Erfaring, at Opsættelsen af Aldersrentebegæring til